

[Kampmann.]

en egentlig ligestilling mellem kommunerne på dette område opnås.

Endelig indgår i forliget adgangen til særlig kredit for kontor- og forretningsjendomme samt en forhøjelse af den almindelige kredit for landbrugsejendomme fra 40 til 50 pct. Socialdemokratiet kan acceptere disse lempelser.

Det er aldrig uden betænkeligheder, man tilslutter sig et så stort forlig som det foreliggende. Socialdemokraterne har nøje afvejnet fordelene ved at indgå et forlig, således som jeg opregnede dem her ved anden behandling, mod et forligsforslags ulemper. Der er ingen grund til at skjule, at forslaget også indeholder ulemper, ikke mindst tendensen til en fordyrelse af parcelhusbyggeriet. Det har dog for socialdemokraterne været afgørende, at der også i forliget vil ligge en prisdæmpende virkning for køb og salg af fast ejendom.

Efter forligets indgåelse er vi blevet opmærksom på, at der måske foreligger visse overgangsproblemer i forbindelse med belåning af byggeri med en byggetilladelse givet i 1969, uden at denne er blevet udnyttet endnu. Endvidere vil det måske være rimeligt at overveje realkreditsystemets indførelse i Grønland. Jeg vil gerne bede om boligministerens kommentarer hertil, hvorefter vi kan drøfte problemerne i udvalget mellem anden og tredje behandling.

Med disse ord skal jeg anbefale forslaget med de foreliggende ændringsforslag. Dog foreligger der et ændringsforslag til anden behandling fra VS, som går ud på, at belåning af private beboelsejendomme ikke skal kunne finde sted. Socialdemokratiet kan ikke anbefale dette ændringsforslag, idet vi bemærker, at der allerede med det foreliggende forslag gives det almennyttige byggeri en præference i belåningen.

Knud Østergaard: Det ærede medlem hr. Kampmann omtalte de overvejelser vedrørende forliget, som var gjort i socialdemokratiet. Jeg røber nok ikke nogen hemmelig-

hed ved at sige, at tilsvarende overvejelser har været gjort i mit parti, og når vi er nået til et resultat, er det selvfølgelig også, fordi vi har fundet, at dette forlig er acceptabelt for os.

Jeg tror, at en af grundene til, at vi er nået så vidt som til et stort forlig på dette meget vigtige økonomiske område, er foruden politiske grunde og selve udvalgsarbejdet også det oplæg, vi i sin tid modtog fra boligministeren. Jeg har sjældent her i folketinget, som jeg sagde ved første behandling, mødt et så smidigt oplæg, men dog smidigt i den forstand — som boligministeren dengang udtrykte sig — at vi ikke måtte tabe målet af syne: at forslaget skulle tilsigte at forbedre økonomien og stabilisere obligationsmarkedet, hvilket ville føre til nye, højere kurser og dermed til en lavere rente. Jeg er glad for, at dette mål fortsat er i sigte; det er det, der er meningen med denne lovgivning.

Jeg vil gerne som generel bedømmelse af lovforslaget i dets nuværende form sige, at det er min opfattelse, at vi nu får en bedre lov end den, der oprindelig var foreslået. Jeg skal ikke i denne sene eftermiddagstid gå i alt for mange enkeltheder om lovforslaget, men vil gerne pege på nogle af de forbedringer, som har været grundlæggende for, at mit parti kan gå ind for lovforslaget i den form, det nu får.

Jeg vil gerne for det første nævne fusionerne. Der foreligger nu en klar køreplan for den rationalisering, der forestår. Grundlaget for forhandlingerne mellem boligministeren og realkreditinstitutterne er i orden, og vi kan nu øjne det fremtidige mønster. Mit parti er i den forbindelse tilfreds med fremskyndelsen til 1975 af en enhedsprioritering for den sektor, der omfatter boligejendomme, kontor- og forretningsjendomme samt hoteller.

For det andet er vi meget tilfredse med de lempelser, der angår erhvervslivet. Det var en ting, jeg omtalte under første behandling her i salen, hvor jeg pointerede den meget skarpe deling efter lånegrænser, som efter